Η ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ

Οἱ δυτικὲς ἐπιρροὲς στὸν κινηματογράφο τῆς Τσεχοσλοβακίας

ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΠΡΑΓΑ "Οταν ὁ Τσεχοσλοβάκος σκηνοθέτης Μπὸς Φόρμαν, ἐκέρδισεν ἐφέτος πέντε ὄσκαρ, διὰ τὸ ἔργον του «Ἡ φωλιὰ τοῦ Κούκου» τὸ γεγονὸς δὲν ἀνεφέρθη εἰς τὴν χώραν του, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγκαταλείψει ἀπὸ τοῦ 1968. Διὰ τὸν λόγον δὲ ὅτι ἔχει φύγει ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἡ ταινία του, ὡς καὶ τὰ προηγούμενα ἔργα του, δὲν πρόκειται νὰ προβληθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν χώραν.

Ἡ βιομηχανία κινηματογράφου, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο μέσον μαζικῆς ἐνημερώσεως, ἐλέγχεται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ «ἰδεολογικοῦ ἀγῶνος».

Ὡς εἰς τὰς πλείστας τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, ἡ βιομηχανία τοῦ κινηματογράφου δὲν ἀντιμετωπίζει οἰκονομικὰ προβλήματα, διότι τὸ κέρδος δὲν ἀποτελεῖ ἀποφασιστικὸν παράγοντα εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς παραγωγῆς.

Οἱ περιορισμοὶ ὑπαγορεύονται ὑπὸ τῶν ἰδεολογικῶν κανόνων, τοῦτο δὲ κάμνει τὰς Τσεχοσλοβακικὰς ταινίας νὰ ἔχουν ἐλαχίστην ἐπιτυχίαν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν χώραν των, ὅπου ὁ κόσμος συρρέει, νὰ ἰδῇ Ἀμερικανικὰ ἔργα, ὡς τὸν «Μεγάλον Γατσμόν».

Αἱ εἰσπράξεις τῶν κινηματογραφικῶν ταμείων δὲν δημοσιεύονται μία. ὅμως, ματιὰ εἰς τὰς «οὐρὰς» τῶν κεντρικῶν κινηματογράφων τῆς Πράγας, κατὰ τὰ ἀπογεύματα τοῦ Σαββάτου, ἀποκαλύπτει ἔντονον προτίμησιν διὰ τὰς Δυτικὰς ταινίας, ἐνῶ τὰ ἐντόπια φίλμς σπανίως προσελκύουν τόσα πλήθη.

Η ΕΙΣΒΟΛΗ

Ὁ Τσεχοσλοβακικὸς κινηματογράφος, εἷς ἐκ τῶν παλαιοτέρων τῆς Εὐρώπης, ἀπέκτησε παγκοσμίαν ἀναγνώρισιν κατὰ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 μὲ τοὺς σκηνοθέτας Φόρμαν, Τζίρι Μέντσελ καὶ Βέρα Χύτσλοβα. Τῷ 1968, μὲ τὴν Σοβιετικὴν εἰσβολήν, ὑπέστη ὡς ὅλοι τοὺς τομεῖς τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς, σοβαρὸν πλῆγμα, ἡ δὲ «πολιτικὴ τῆς ὁμαλοποιήσεως», ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ μίαν θλιβερὰν πραγματικότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Σοβιετικὴν εἰσβολήν εἶναι ὅτι ἡ ἀπόπειρα τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος Ἀλεξάντερ Ντούμπτσεκ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὸν σοσιαλισμὸν μὲ τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον, ἦτο μία «ἀντεπανάστασις ἐν τῷ γίγνεσθαι» καὶ ὅτι ἡ εἰσβολὴ τῶν χωρῶν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, ἦτις ἔθεσε τέρμα εἰς αὐτήν, ἦτο μία ἀδελφικὴ χειρονομία τῶν Σοσιαλιστικῶν χωρῶν.

Ὅστις δὲ συμφωνεῖ μὲ αὐτὴν τὴν ἐκδοχὴν ἀπλούστατα δὲν κάμνει κινηματογραφικὰς ταινίας.

Ἡ τρέχουσα ἐθνικὴ κινηματογραφικὴ παραγωγὴ κυμαίνεται ἀπὸ τὰς ταινίας «μιούζικαλ» ἕως τὰς περιπετειώσεις, περιλαμβάνει δὲ μέγα ποσοστὸν πολεμικῶν καὶ ἱστορικῶν ταινιῶν.

Τὸ κοινὸν ἔχει σαφῶς ἀπολέσει παν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ταινίας αὐτοῦ τοῦ εἴδους, αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουν σχεδὸν μονίμως τὰς ὀθόνας ἀπὸ πέρυσι, ὅτε ἐωρτάσθη ἡ 50ὴ ἐπέτειος τῆς «ἀπελευθερώσεως» τῆς Τσεχοσλοβακίας ὑπὸ τοῦ Σοβιετικοῦ στρατοῦ.

ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΙ

Ἡ βιομηχανία τοῦ κινηματογράφου μετέχει ἐντόνως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πολιτικῆς ὁμαλοποιήσεως, μὲ μερικὰς ταινίας, αἱ ὁποῖαι ἀπεικονίζουν τὴν τρέχουσαν γραμμὴν τῆς πολιτικῆς τῆς ὁμαλοποιήσεως. Τοιαῦται ταινίαι εἶναι «Ὁ Ἱπποπόταμος» ὅστις γέμει τόσων πολλῶν πολιτικῶν ὑπαινιγμῶν ὥστε νὰ εἶναι κατανοητὸν μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μετέσχον εἰς τὴν ἀναστάτωσιν τοῦ 1968, ἢ αἱ ἁπλούστεραι, ὡς «Ἡ καμπάνες δὲν θὰ κτυπήσουν δι' ἐσέ», ἡ ὁποία περιγράφει τὴν προσπάθειαν ἑνὸς εἰσαγγελέως νὰ ἐναγάγῃ δικαστικῶς τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἀποπείρας λιθοβολισμοῦ τῆς συζύγου ἑνὸς κομμουνιστικοῦ στελέχους κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ 1968.

Αἱ μόναι ταινίαι αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐπιτυχίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶναι μία ζωηρὰ κωμῳδία, τὸ «Βάλε το εἰς τὸν ἠλεκτρονικὸν ἐγκέφαλον, Ἰωακείμ», ἢ τὸ «Πῶς νὰ πνίξῃς τὸν δρα Μράτσε», αἱ ὁποῖαι ἐπώλησαν ἄνω τῶν 2 ἑκατομμυρίων εἰσιτηρίων.

Εἰς τὸ Τσεχοσλοβακικὸν κοινὸν προσφέρονται καὶ ὡρισμέναι καπιταλιστικαὶ ταινίαι, τὰ κριτήρια τῆς ἐπιλογῆς τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν μυστήριον διὰ τοὺς ξένους παρατηρητάς, ὡς τὰ βρετανικὰ «Ἡ δεσποινὶς Φρέντ» ἢ ἡ γαλλικὴ «Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ Ἀκαπούλκο».

Ἡ ἐκλογὴ τῆς ταινίας «Ὁ Μεγάλος Γκάσμπυ», ἡ ὁποία περιγράφει τὰς ἀχρειότητας τῶν Ἀμερικανῶν κεφαλαιοκρατῶν καὶ τὴν τιμωρίαν των, εἶναι περισσότερον εὐνόητος, ἡ δὲ «Κυρία τραγουδεῖ τὰ Μπλούζ», ἡ ὁποία περιγράφει τὰς ἀθλίας συνθήκας τῶν Ἀμερικανῶν νέγρων, συνδυάζει σαφῶς τὰ πλεονεκτήματα τῆς πολιτικῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὰς ψυχαγωγικὰς ἀρετάς.

Τὸ τελειότερο ἐργοστάσιο αὐτοκινήτων τῆς Εὐρώπης

ΛΟΝΔΙΝΟ. Τὸ νέο ἐργοστάσιο αὐτοκινήτων Λέϋλαντ, ποὺ ἀνεγέρθηκε στὸ Σόλιχαλλ, τῶν Κεντρικῶν κομητειῶν τῆς Ἀγγλίας, γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ καινουργίου «Ρόβερ 3500», ἀντιπροσωπεύει τὴ μεγαλύτερη, γιὰ ἕνα στόχο καὶ μόνο, ἐπένδυση, ποὺ ἔχει γίνει στὸ τομέα τῆς αὐτοκινητοβιομηχανίας, στὴ Βρετανία, ἐπὶ σαραντα τουλάχιστον χρόνια. Τὸ συγκρότημα τῶν 40 ἑκταρίων, ποὺ στοίχισε 31 ἑκατομμύρια στερλίνες, περιλαμβανεμένων καὶ τεσσάρων ἑκατομμυρίων στερλινῶν γιὰ διάφορα μηχανήματα, πιστεύεται ὅτι εἶναι τὸ πιὸ αὐγχρονο στὴν Εὐρώπη. Ἀπώτερη ἀποστολή του εἶναι νὰ χρησιμεύσῃ σὰν βασικὸς χῶρος παραγωγῆς τῶν ὑψηλῆς ποιότητος καὶ μεσαίας κλάσεως αὐτοκινήτων τῆς Λέϋλαντ. Μὲ τὸ αὐτοκίνητο Τράϊουμφ Ντόλομαϊτ, ποὺ θὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισή του τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ τὸ καινούργιο Ρόβερ, ἡ συνολικὴ παραγωγὴ θὰ φθάσῃ τὰ προγραμματισθέντα 3.000 αὐτοκίνητα τὴν ἑβδομάδα. Στὸ νέο συγκρότημα περιλαμβάνεται, μονόροφη αἴθουσα συναρμολογήσεως μιὰ τριώροφη ἐγκατάστασις βαφῆς, βοηθητικὰ κτίρια, ὑπηρεσίες, χῶροι σταθμεύσεως, χῶροι ἀποστολῆς καὶ πέντε περίπου χιλιόμετρα δρόμων. Ἡ τριώροφη ἐγκατάστασις βαφῆς, τοῦ κατεσκεύασαν ἀπὸ ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους, θὰ ἐθέτει τὴν πιὸ αὐγχρονη τεχνική, ἐνῶ ἡ λειτουργία της παρακολουθεῖται ἀπὸ ἕνα συμπαγὲς σύστημα ἐποπτείας, καὶ ἐλέγχου τῆς τελικῆς ποιότητος, στοίχισε πάνω ἀπὸ 6,2 ἑκατομμύρια στερλίνες ἀπὸ τὸ συνολικῶς διατεθὲν ποσό.

Τὸ σασσὶ τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ φθάνουν στὸ ἐργοστάσιο ἄβαφα κατευθύνονται στὸ ἰσόγειο πάτωμα πρὸς ἀποθήκευση καὶ κατανομή. Στὸ εὐρύχωρο καὶ φωτεινὸ ἐργαστήριο βαφῆς καθαρίζονται, ἀστράφονται γιὰ νὰ βαφοῦν μὲ τὸ πιὸ τελευταῖο αὐτόματο σύστημα βαφῆς σ' ἕνα περιβάλλον ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὴ σκόνη. Ἡ νέα θερμοπλαστικὴ βαφὴ περιλαμβάνει τὸν αὐτόματο ψεκασμὸ καὶ, τὸ στέγνωμα σὲ φούρνο ὑψηλῆς θερμοκρασίας. Ὅλοι οἱ φοῦρνοι ἔχουν ἀπεγασθῆ στὸν τελευταῖο ὄροφο τοῦ ἐργοστασίου. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸν χῶρο βαφῆς, τὰ σασσὶ περνοῦν στὴν αἴθουσα συναρμολογήσεως ὅπου τοποθετοῦνται τὰ ἐσωτερικὰ καθὼς αὐτὰ βρίσκονται πάνω σὲ τρεῖς ἱμάντες μεταφορᾶς μήκους 420 μέτρων. Κινητῆρες καὶ κιβώτια ταχυτήτων ἑτοιμάζονται στὸ τέλος τῆς αἰθούσης, ἐνῶ τὰ ἕτοιμα πιὰ ἀμαξώματα κινοῦνται πρὸς τὶς τρεῖς γραμμὲς συναρμολογήσεως.

ΙΣΟΒΙΤΗΣ ΕΞΙΛΕΩΝΕΤΑΙ

Στέλνει κάθε μῆνα 3.500 μάρκα στὴ χήρα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ σκότωσε!

ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

ΣΒΕΡΤΕ (Δυτικὴ Γερμανία). Ὁ Ἐξέρχαρδ Γκρέβεν, κατέστη εἷς τῶν φυλακὰς τόσον ἐπιτυχὴς ζωγράφος Βυζαντινῶν εἰκόνων ὥστε, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τὰς ὁποίας ἔχει ἀπὸ τὰς πωλήσεις των, βοηθεῖ τοὺς φίλους του, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὰς δυσκολίας καταβάλλει δὲ τακτικώτατα ἀποζημίωσιν εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε.

«Μὲ ἔχει συγχωρήσει», λέγει ὁ Γκρέβεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του τῶν φυλακῶν. «Ἐλπίζω ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ εἶμαι ἐλεύθερος. Ἔχω θέσει ὡς στόχον νὰ ἀπολυθῶ μετὰ τρία ἢ τέσσερα ἔτη ἐκ τῶν φυλακῶν, διὰ καλὴν διαγωγήν. "Οταν ἀπολυθῶ, θὰ διδάσκω εἰς νέους τὴν ζωγραφικὴν εἰκόνων».

Ὁ Γκρέβεν, ὅστις ἔχει πωλήσει κατὰ τὴν τελευταίαν ἑξαετίαν πλέον τῶν 1.500 εἰκόνων καὶ ἔχει εἰσπράξει πλέον τῶν 4.000 μάρκων δι' ἑκάστην, λέγει ὅτι ἐκ τῶν κερδῶν του καταβάλλει 3.500 μάρκα μηνιαίως εἰς τὴν σύζυγον τοῦ φονευθέντος. Ὁ Γκρέβεν κατεδικάσθη πρὸ 12ετίας εἰς ἰσόβιαν δεσμὸν διότι ἐφόνευσεν ἕνα φρουρὸν τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ντουΐσμπουργκ, ἀπὸ ὅπου ἀπεπειράθη νὰ δραπετεύσῃ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δίκην του διὰ λῃστείαν Τραπέζης.

Διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν πλήξιν του, ὁ Γκρέβεν ἤρχισε τῷ 1970 νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν Βυζαντινὴν Τέχνη. Ἡ ἐν συνεχείᾳ δὲ ἤρχισε νὰ σπουδάζῃ εἰς βάθος τὴν Βυζαντινὴν εἰκονογραφίαν καὶ νὰ ἀντιγράφῃ τὰς μικρὰς ἐλαιογραφίας ἐπὶ ξύλου, αἱ ὁποῖαι λατρεύονται ὑπὸ τῶν πιστῶν.

ΜΕΓΑΛΗ Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

«Ἐνόμιζα ὅτι δὲν εἶχα ζωγραφικὸν τάλαντον, ἔμαθα, ὅμως, ἀντιγράφων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐσπούδασα τὴν παλαιὰν Ἑλληνικὴν καὶ τὰς παλαιὰς Σλαυϊκὰς γλώσσας, διὰ νὰ διαβάζω τὰς πραγματείας καὶ τὰς συνταγὰς τῶν παλαιῶν ἁγιογράφων», τονίζει ὁ ζωγράφος.

Ὁ Γκρέβεν, ὅστις ζωγραφίζει παλαιὰ μοτίβα, χρησιμοποιῶν τολμηρὰ χρώματα καὶ μοντέρνας μεθόδους τῶν γραφικῶν τεχνῶν, ἐχει ἀναπτύξει ἓν νέον στὺλ τὸ ὁποῖον ἔχει προκαλέσει εὐμενεστάτας κριτικάς. Εἶναι ὁ μόνος Δυτικογερμανὸς ἁγιογράφος, ὅστις ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

«Προσπαθῶ νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ ἁγιογραφία δὲν ἀπέθανεν ὅταν τὰ ἐργοστάσια τῶν Ρώσικων χωρίων ἤρχισαν νὰ παράγουν εἰκόνας κατὰ «βιομηχανικὸν» τρόπον περὶ τὸ τέλος τοῦ 12ου αἰῶνος», λέγει ὁ καλλιτέχνης.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Γκρέβεν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Γερμανικῶν φυλακῶν, ἡ ὁποία παρέχει εἰς τοὺς καταδίκους τὰ μέσα νὰ σπουδάζουν καὶ νὰ παράγουν ἐνῷ ἐκτίουν τὴν ποινήν των.

Εἰς τὸν Γκρέβεν, ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξέρχεται τῶν φυλακῶν διὰ νὰ ἐκθέτῃ τὰς εἰκόνας του ἀνὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ νὰ συναντᾶται μὲ Ὀρθοδόξους ἱερεῖς καὶ ἐμπόρους ἔργων Τέχνης.

«Μὲ συνοδεύει πάντοτε εἷς φρουρός, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν τύπον. Φυσικά, μὲ ἐνοχλεῖ πάντοτε ἡ σκέψις ὅτι ὀφείλω νὰ εἶμαι πίσω εἰς τὴν φυλακὴν τὴν 8ην μ.μ.», λέγει.

ΑΙ «ΔΙΑΚΟΠΑΙ»

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ὁ Γκρέβεν καὶ ἄλλοι ἰσοβίται οἱ ὁποῖοι δεικνύουν ἄριστην συμπεριφορὰν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐκτίσει τουλάχιστον 10 ἔτη τῆς ποινῆς των, θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐξέρχωνται ἐκ τῶν φυλακῶν ἐπὶ 21 ἡμέρας ἐτησίως, διὰ «διακοπάς».

«Θεωρῶ σχεδὸν βέβαιον ὅτι ὁ Γκρέβεν θὰ εἶναι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ λαμβάνουν ἄδειαν, διότι γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ πάντοτε», λέγει εἷς διευθυντὴς των φυλακῶν.

Μέχρι πρὸ τεσσάρων μηνῶν, ὁ Γκρέβεν εὑρίσκετο εἰς τὰς φυλακὰς τῶν βαρυποινιτῶν, ὅπου ἐζωγράφιζε κατὰ τὰς ἐλευθέρας ὥρας του εἰς τὸ κελλί του. Τώρα εὑρίσκεται εἰς μίαν ἀγροτικὴν φυλακὴν πλησίον τῆς πόλεως Σβέρτε, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ρούρ, ὅπου τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ζωγραφίζῃ ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἰς ἓν εἰδικὸν ἐργαστήριον τὸ ὁποῖον τοῦ ἔχει ἐγκωρήσει ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν.

Ὁ Γκρέβεν λέγει ὅτι δικαστικός του ἔχει δόσει ἐλπίδας ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ τῶν φυλακῶν ἀφοῦ ἐκτίσει 15 ἔτη ἐκ τῆς ποινῆς του, ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν δὲν εἶναι τόσον αἰσιόδοξος.

«Συνήθως αἱ ἀπολύσεις διὰ καλὴν συμπεριφορὰν ἀποφασίζονται ἀφοῦ ὁ κατάδικος ἐκτίσει 20 ἢ 25 ἔτη ἐκ τῆς ποινῆς του» λέγει εἷς διευθυντὴς τῶν φυλακῶν. «Ὁ Γκρέβεν, ὅμως, εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀποφυλακίσεων ὡς εἰδικὴ περίπτωσις. λόγω τῶν ἐπιτευγμάτων του.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Συνεταιρισμῶν

Ἐπὶ σχετικῆς ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Βασ, Μπεκίρη καὶ Κων. Σαφάλη, ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἀπήντησε, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν κειμένη νομοθεσία δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ διπλάσιον ὁ χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν. Γιὰ νὰ γίνῃ τοῦτο χρεάζεται ἰδιαίτερη μελέτη, διότι καὶ ἂν ἀκόμη καταβληθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους οἱ ἀπαιτούμενες ἀσφαλιστικὲς εἰσφορές, δὲν θὰ καλυφθοῦν οἱ οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ προκληθοῦν στὸ Ταμεῖο Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΜΕ ΠΛΗΚΤΡΑ
ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ
"Ενας σταθμὸς στὴν τηλεπικοινωνία. Ἐπίσκεψις, ἐπίδειξις, τοποθέτησις δωρεάν
ΤΗΛ. 270-782 & 327-345

Διὰ τὰ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ καὶ τὶς ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Γιὰ ὅλους ὅσους σερβίρουν καὶ πίνουν
Καφὲ ΕΣΠΡΕΣΣΟ
ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΝΤΕΖΙΡΕ
Ὁ Καλύτερος τῆς Βραζιλίας
"Εξοχον χαρμάνι ὑψηλῆς ποιότητος.
Καθημερινὴ διανομὴ διὰ τῶν αὐτοκινήτων μας στὰ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ καταστήματα
Ἄμεσος ἐκτέλεσις παραγγελιῶν δι' ἐπαρχίας.
ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ καλύτερος καφὲς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1901
ΣΤΕΦ. ΣΤΡΕΪΤ 1 (Στενὸν Κεντρικοῦ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)
Τηλέφωνα:
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ 32.18.428
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 8020-140

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
'Αρτιν
ΚΛΙΣΕΣ
Διχρωμίες ☆ Τριχρωμίες ☆ Πολυχρωμίες
ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ·ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ·ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΝ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47
ΤΗΛ. 276-203 • ΠΑΤΡΑΙ

Αὐστραλὸς βοσκὸς ἔζησε 115 χρόνια

ΑΔΕΛΑΪΣ. Αὐστραλὸς βοσκὸς πέθανε σὲ ἡλικία 115 ἐτῶν. Ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖο, στὸ ὁποῖο πέρασε τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, ἀνακοινώθηκε ὅτι συμφώνα μὲ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Οἴκου, ὁ Μάρτη Τζόννυ εἶχε γεννηθῆ τὸ 1861.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα ἀρχεῖα, μιὰ γυναῖκα ποὺ πέθανε στὸ Περθ τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας, τὸ 1971, ἦταν 110 ἐτῶν.

Ἀριθμὸς 32.038

—Περίληψις Δευτέρου Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος Δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Δημήτριος Αὐγούστου Μαντέλης, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δηλοποιῶ ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 349) 21.7.1976 δευτέρου ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος τοῦ Δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Ἰωάννου Ἀνδρέου Γεωργοπούλου τὴν εἰκοστὴν ἕκτην (26ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1976 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ὥρας (10—12) ἐνώπιόν μου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κανακάρη καὶ Δημ. Βότση ἀρ. 58 τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων κειμένης πολυκατοικίας ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὀρόφῳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ διαμέρισμα γραφεῖον μου ἰδιοκτησίας προικῶν Γεωργίου Σχοινᾶ δι' ἣν εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη δρχ. 36 διὰ δικαιώματα δρχ. 105, καὶ διὰ μεγαρόσημαν δρχ. 10 καὶ ὅπερ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν (Τ.Σ.). ΔΗΜ. Α. ΜΑΝΤΕΛΗΣ

Γερμανικὴ ἑταιρεία διασώσεως ναυαγῶν μὲ δράση 102 ἐτῶν

"Εσωσε 4.674 ἄτομα σὲ δέκα χρόνια

ΚΑΙ 20.070 ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ

Ἡ «Γερμανικὴ Ἑταιρία Διασώσεως Ναυαγῶν» ἑώρτασε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὰ ἑκατὸν δύο χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως της. Εἰς τὸ διάστημα αὐτό, τὰ συνεργεῖα τῆς Ἑταιρίας διέσωσαν ἐν ὅλῳ 20.070 ναυαγούς, ἐκ τῶν ὁποίων τοὺς 4.674 κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη.

Παρὰ τὴν τεχνικὴν πρόοδον, παρὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μετεωρολογικῆς καὶ ἀσφαλεστέραν πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ, παρὰ τὴν ραδιοπλοήγησιν, τὰ ραντὰρ καὶ τὰς σειρῆνας ὁμίχλης, ἡ θάλασσα ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ προκαλῇ θύματα. "Οταν οἱ ναταιγίδες μαίνωνται εἰς τὰ ἀνοικτὰ καὶ ἡ ὁρατὴ μετεωρολογικὴ ὀπτικὴ ἀπόστασις κατέρχεται εἰς ὀλίγα μέτρα, πολλὰ πλοῖα προσαράσσουν καὶ κατασυντρίβονται ἐπὶ τῶν βράχων καὶ μία ἀβοηθήτικην ἀναμονὴν μὲ κινητῆρα 50 ἵππων, ἐνῶ μὲ ἕνα ὑδραυλικὸν γερανὸν κατοδιάζεται καὶ κατεβάζεται ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Τέλος τὰ σκάφη αὐτὰ διπλοῦν πυραύλους φωτισμοῦ, σωσίβια, δίκτυα ἀπὸ περλον διὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ναυαγῶν καθὼς καὶ παλαμάρια ἀπὸ πεολὸν διὰ τὴν ρυμούλκησιν πλοίων.

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΒΟΗΘΟΙ

Τὰ ταχύπλοα σκάφη τῆς Ἑταιρίας ἔχουν μισθοδοτούμενον πλήρωμα τεσσάρων ἀνδρῶν καὶ αἱ λέμβοι δύο ἀνδρῶν. Τὸ πλήρωμα αὐτὸ συμπληρώνεται μὲ ἐθελοντάς, ποὺ λαμβάνουν μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀμοιβὴν διὰ τὴν διάσωσιν ναυαγῶν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἀπωλεσθέντα ἡμερομίσθια.

Ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς Ἑταιρίας εἶναι ἡ παροχὴ βοηθείας εἰς ναυαγοὺς διὰ τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς. Αἱ δαπάναι της καλύπτωνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ δωρεὰς καὶ συνδρομὰς τῶν μελῶν της. Ἐθελοντικὴ ἐπίσης εἶναι ἡ συνήθεια νὰ ἐκπλειστηριάζεται τὸ πρῶτον κιβώτιον κάθε ἐπανερχομένου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁλιευτικοῦ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Ὑπηρεσία Διασώσεως Ναυαγῶν στοιχίζει ἐτησίως περὶ τὸ ἕνα ἑκατομμύριον μάρκων. Ἄλλο ἕνα ἑκατομμύριο ἐξοδεύεται διὰ τὴν ναυπήγησιν τῶν σκαφῶν, τὴν κατασκευὴν τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ραδιοτηλεφωνικοῦ της δικτύου.

ΧΑΡΙΛ. ΧΡΙΣΤΟΓΕΩΡΓΟΣ

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Γερμανικὴ ἑταιρεία διασώσεως ναυαγῶν μὲ δράση 102 ἐτῶν

"Εσωσε 4.674 ἄτομα σὲ δέκα χρόνια

ΚΑΙ 20.070 ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ

Ἡ «Γερμανικὴ Ἑταιρία Διασώσεως Ναυαγῶν» ἑώρτασε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὰ ἑκατὸν δύο χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως της. Εἰς τὸ διάστημα αὐτό, τὰ συνεργεῖα τῆς Ἑταιρίας διέσωσαν ἐν ὅλῳ 20.070 ναυαγούς, ἐκ τῶν ὁποίων τοὺς 4.674 κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη.

Παρὰ τὴν τεχνικὴν πρόοδον, παρὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μετεωρολογικῆς καὶ ἀσφαλεστέραν πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ, παρὰ τὴν ραδιοπλοήγησιν, τὰ ραντὰρ καὶ τὰς σειρῆνας ὁμίχλης, ἡ θάλασσα ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ προκαλῇ θύματα. "Οταν οἱ ναταιγίδες μαίνωνται εἰς τὰ ἀνοικτὰ καὶ ἡ ὁρατὴ μετεωρολογικὴ ὀπτικὴ ἀπόστασις κατέρχεται εἰς ὀλίγα μέτρα, πολλὰ πλοῖα προσαράσσουν καὶ κατασυντρίβονται ἐπὶ τῶν βράχων καὶ μία ἀβοηθήτικην ἀναμονὴν μὲ κινητῆρα 50 ἵππων, ἐνῶ μὲ ἕνα ὑδραυλικὸν γερανὸν κατοδιάζεται καὶ κατεβάζεται ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Τέλος τὰ σκάφη αὐτὰ διπλοῦν πυραύλους φωτισμοῦ, σωσίβια, δίκτυα ἀπὸ περλον διὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ναυαγῶν καθὼς καὶ παλαμάρια ἀπὸ πεολὸν διὰ τὴν ρυμούλκησιν πλοίων.

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΒΟΗΘΟΙ

Τὰ ταχύπλοα σκάφη τῆς Ἑταιρίας ἔχουν μισθοδοτούμενον πλήρωμα τεσσάρων ἀνδρῶν καὶ αἱ λέμβοι δύο ἀνδρῶν. Τὸ πλήρωμα αὐτὸ συμπληρώνεται μὲ ἐθελοντάς, ποὺ λαμβάνουν μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀμοιβὴν διὰ τὴν διάσωσιν ναυαγ